

Sânge nevinovat

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Și credința este o încredere neclintită
în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare
despre lucrurile care nu se văd.” (Evrei 11:1)

Scriitorul de origine algeriană Albert Camus s-a zbatut mult să dezlege problema suferinței umane. În romanul *Ciuma*, el utilizează ciuma ca metaforă a rezelor care le produc oamenilor durere. La un moment dat, el descrie scena sinistră a morții unui băiat afectat de această boală gravă. Un preot, martor la tragedie, îi spune apoi unui medic care se aflase și el de față: „Este revoltător, pentru că asta întrece puterea noastră de înțelegere. Dar poate că trebuie să iubim ce nu putem să înțelegem.”

Doctorul îi dă furios următoarea replică: „Nu, părinte. Eu am altă părere despre iubire. Și voi refuza până la moarte să iubesc un sistem de lucruri în care copiii sunt supuși torturii!” – Albert Camus, *The Plague* (Ciuma), p. 218

Și în scena aceasta, și în fragmentele din cartea lui Iov studiate până aici găsim aceleași răspunsuri simpliste și nesatisfăcătoare la o problemă de loc simplă. Și Iov, și doctorul acesta știau că ele nu corespundeau realității cu care se confruntau. De aici și provocarea: **Cum să găsim răspunsuri logice la o situație care de multe ori pare illogică?** Săptămâna aceasta, vom continua studiul început săptămâna trecută.

Ziua Porților Deschise

16
noiembrie
2016

- 24 de ore
- 20% reducere*

*Cărțile sunt cei mai tăcuți
și constanți prieteni;
sunt cei mai accesibili și
înțelepți consilieri și cei mai
răbdători profesori.*

Charles William Eliot

evs
editura viață și sănătate

comenzi@viatasanata.ro
www.viatasanata.ro
021 323 00 20 • 0740 10 10 34
0787 52 37 12

* Excepție Biblia de studiu și Imnurile creștine,
care au reducere 10%.
Nu beneficiază de ofertă cărțile din proiectul Cartea Anului.
Livrare gratuită pentru comenzi de minimum 90 de lei prin
Poșta Română, respectiv 150 de lei prin curierat rapid.

Elifaz, Bildad și Țofar aveau dreptate: Dumnezeu chiar pedepsește răul. Însă ei nu aveau dreptate în cazul lui Iov. Suferința lui Iov nu era un exemplu de dreptate retributivă, de pedeapsă pentru o faptă rea. Nu era o pedeapsă de la Dumnezeu pentru păcatele lui, cum fusese în cazul lui Core, Datan și Abiram, de pildă, și nu era nici o consecință a păcatelor lui, cum se întâmplă în cele mai multe cazuri. Nu, Iov era un om fără prihană; Dumnezeu însuși afirmă acest lucru (vezi Iov 1:8). El nu merita suferința aceea și știa foarte bine că nu o merita. De aceea nu a cedat la poziția lui și s-a plâns cu atâta amar.

1. Ce îi spune el lui Dumnezeu și de ce sunt justificate cuvintele lui în situația dată? Iov, capitolul 10

“M-am dezgustat de viață! Voi da drum slobod plângerii mele, voi vorbi în amărăciunea sufletului meu. Eu zic lui Dumnezeu: ‘Nu mă osândi! Arată-mi pentru ce Te cerți cu mine! Ți place să chinuiești, să disprețuiești făptura mâinilor Tale, în timp ce faci să-Ți strălucească bunăvoința peste sfatul celor răi?’ Iov 10:1-3 BDC

Nu pun oamenii credincioși întrebări asemănătoare în circumstanțe deosebit de tragice? *De ce, Doamne, Te-ai mai chinuit să mă aduci la existență? Sau: De ce Te porți așa cu mine? Sau: N-ar fi fost mai bine să nu mă fi născut, decât să trec prin atâtea?*

Să reținem că motivul pentru care lui Iov îi era atât de dificil să găsească explicația este tocmai faptul că se știa credincios lui Dumnezeu: „... Când știi bine că nu sunt vinovat și că nimeni nu mă poate scăpa din mâna Ta?” (Iov 10:7).

Situația lui este paradoxală: Iov nu suferea din cauza păcatului său, cum afirmau prietenii lui, ci din cauză că era un om foarte credincios, cum se arată în primele două capitole ale cărții. El n-avea de unde să știe că aceasta era cauza și, chiar dacă ar fi aflat-o, probabil că n-ar fi fost mai puțin mâhnit și frustrat.

În același timp, situația lui, deși unică, este totodată universală, deoarece are de-a face cu problema universală a suferinței și mai ales cu cazurile în care suferința pare a fi disproporționată în raport cu răul săvârșit. Șoferul care depășește viteza legală nu poate fi sancționat la fel ca acela care, depășind-o, lovește mortal pe cineva!

Ce îi poți spune cuiva care consideră că suferă pe nedrept?

“ca să cercetezi fărădelegea mea și să cauți păcatul meu, când știi bine că nu sunt vinovat și că nimeni nu mă poate scăpa din mâna Ta?” Iov 10:6-7 BDC

110 “Pentru ce m-ai scos din pântecul mamei mele? O, de aș fi murit, și ochiul să nu mă fi văzut!” Iov 10:18 BDC

Obiectivele instructorului

- La nivelul cunoștințelor:** Membrii să exploreze semnificația naturii umane păcătoase și impactul ei asupra suferinței din lumea aceasta.
- La nivelul sentimentelor:** Să conștientizeze faptul că Dumnezeu este profund mâhnit de suferința generată de nedreptatea umană și de păcatul din lumea aceasta și să devină conștienți de neputința lor în fața acestei suferințe.
- La nivel practic:** Să caute răspunsul la suferința umană fără să ajungă să se supere pe Dumnezeu, ci întărindu-și credința.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Natura umană păcătoasă

- A. De ce are Iov doar parțial dreptate când își susține insistent nevinovăția?
- B. Cum ne ajută conștientizarea stării păcătoase a naturii umane să înțelegem suferința din cartea lui Iov?

II. Sentimente: Suferința și păcatul

- A. Cum reacționezi în fața suferinței nemeritate provocate de război, terorism, dezastre naturale etc.?
- B. **Ce atitudine ai când cineva Îl acuză pe Dumnezeu că permite asemenea atrocități și dezastre?**

III. Practic: Credința și suferința

- A. Care este relația dintre credință și suferință în cartea lui Iov?
- B. Este credința un alt răspuns facil la problema suferinței umane? De ce da sau de ce nu?

Rezumat: Când privim la suferința nemeritată din lumea noastră, ne dăm înapoi îngroziți. Cu toate acestea, trebuie să recunoaștem că oamenii nevinovați care suferă nu sunt complet nevinovați. Suferința face parte din această lume plină de păcat pe care Satana încearcă să o distrugă și care este locuită de oameni păcătoși prin însăși natura lor. Ceea ce ne ajută să privim dincolo de suferință, către restaurarea divină, este credința.

Se vorbește mult despre suferința oamenilor „nevinovați”. Chiar Biblia folosește expresia „sânge nevinovat” (Isaia 59:7, Ieremia 22:17, Ioel 3:19), de regulă în contextul **atacării sau chiar al uciderii unor oameni care își văd liniștiți de viața lor.** În sensul acesta, da, **în lumea noastră se varsă mult sânge nevinovat.**

Pe de altă parte totuși, Biblia declară că toți oamenii sunt păcătoși și corupți. **Apare atunci nevoia de a redefini termenul „nevinovat”.** Dacă toți au păcătuțit, dacă toți au călcat Legea lui Dumnezeu, atunci cine este cu adevărat fără vină? Cum spunea cineva: „Certificatul de naștere este dovada că ești păcătos.”

Deși teologii și cercetătorii au dezbătut secole la rând problema relației dintre om și păcat, Biblia arată clar că păcatul a avut impact asupra tuturor oamenilor. Ideea păcătoșeniei omului nu se găsește numai în Noul Testament. Acesta o preia de fapt din Vechiul Testament și o dezvoltă.

2. Ce ne spun textele următoare despre realitatea păcatului? 1 Împărați 8:46; Psalmii 51:5; Proverbele 20:9; Isaia 53:6; Romani 3:10-20.

“Iată că sunt născut în nelegiuire și în păcat m-a zămislit mama mea.” Psalmul 51:5 BDC

“Cine poate zice: „Mi-am curățit inima, sunt curat de păcatul meu”? Proverbele 20:9 BDC

“Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră, a tuturor.” Isaia 53:6 BDC

“după cum este scris: „Nu este niciun om neprihănit, niciunul măcar. Nu este niciunul care să aibă pricepere. Nu este niciunul care să caute cu tot dinadinsul pe Dumnezeu. Toți s-au abătut și au ajuns niște netrebniți. Nu este niciunul care să facă binele, niciunul măcar.”

Pe lângă mărturia clară a Scripturii, orice om care L-a cunoscut pe Domnul, care a înțeles câtuși de puțin bunătatea și sfințenia Sa are dovada realității păcătoșeniei umane în propria experiență. Și atunci, cine dintre noi (excluzând bebelușii și copiii mici, despre care vom discuta mai târziu) este cu adevărat „nevinovat”?

Pe de altă parte însă, nu aceasta este de fapt problema. **Iov era un om păcătos; din acest punct de vedere, el nu era nevinovat, după cum nici copiii lui nu erau nevinovați.** Și totuși ce a făcut el sau ce au făcut ei ca să merite o astfel de soartă? Nu este aceasta cea mai importantă întrebare pe care ar trebui să și-o pună oamenii atunci când discută despre suferință? Iov se opune „întăriturilor de lut” (Iov 13:12) ale prietenilor săi, cu convingerea că tot ce i se întâmpla nu era pe merit.

Când îl cunoaștem pe Dumnezeu și sfințenia lui și ne dăm seama de păcătoșenia noastră, de ce nevoie a noastră devenim conștienți?

“Căci nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui prin faptele Legii, deoarece prin Lege vine cunoștința deplină a păcatului.” Romani 3:20 BDC

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Matei 2:13-18

Ideea de bază: Întâmplările de tipul celei consemnate în Matei 2:13-18 ne ajută să înțelegem grozăvia păcatului din această lume. Masacrarea de către Irod a copiilor din Betleem este în realitate încercarea lui Satana de a-L ucide pe Pruncul Mesia. **De ce a trebuit să moară copilașii aceia și de ce a trebuit ca părinții lor să treacă printr-o așa traumă?** Nu există explicații satisfăcătoare pentru asemenea atrocități, decât dacă privim prin credință la lucrurile nevăzute și dacă acceptăm lucrurile pe care nu le putem înțelege, știind că Dumnezeu va face dreptate.

Prin intermediul noilor mijloace tehnice suntem bombardatți continuu cu tot felul de noutăți și avem acces în timp real la știri înfiorătoare despre decese și catastrofele din lumea noastră. **Totuși această supraexpunere la suferința umană de pe mapamond ne face să nu mai fim sensibili la suferința care există chiar lângă noi.** Folosiți ocazia pentru a discuta despre modul subtil în care ne este influențată viața de mijloacele de comunicare și informare.

Discuție introductivă: Într-un ziar american, a apărut recent un articol în care se afirma că este foarte posibil ca 4% dintre deținuții care au primit pedeapsa capitală să fi fost condamnați pe nedrept și că numai 1,6% dintre ei au fost eliberați (ceea ce înseamnă că ceilalți 2,4% au fost executați pentru o faptă pe care n-au comis-o). Să ne gândim, de exemplu, la povestea unui texan acuzat de uciderea soției sale. După ce a petrecut în spatele gratiilor douăzeci și cinci de ani, a fost eliberat pe baza unor noi probe care arătau clar că altcineva comisese crima respectivă. Închipuie-ți: să faci douăzeci și cinci de ani de închisoare, lovit de pierderea grea a soției și știindu-te nevinovat!

Sau să ne gândim la australianca Lindy Chamberlain-Creighton care a fost acuzată în 1980 că și-ar fi ucis copilul în timp ce participa la o tabără de corturi. Abia după ce a făcut trei ani de închisoare, au început să apară noi dovezi în favoarea declarației sale că un câine dingo îi luase

3. Ce adevăr îi prezintă Elifaz lui Iov? Iov 15:14-16

Elifaz afirmă un nou adevăr, de data aceasta cu privire la păcătoșenia tuturor oamenilor. Păcatul este o realitate universală a vieții pe pământ, la fel și suferința. Este știut că toată suferința umană își are cauza ultimă în păcat. Și Dumnezeu poate folosi suferința ca mijloc pentru a ne învăța lecții importante: „Dumnezeu îl încearcă întotdeauna pe poporul Său în cuptorul suferinței. În dogoarea focului din cuptor se separă zgura de aurul adevărat al caracterului creștin.” – Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, ed. 2015, p. 123

Dar, când discutăm despre suferință, se mai ridică o întrebare: Cum ne explicăm suferința din care nu iese nimic bun? Ce rost are suferința în cazul celor care mor pe loc, fără să mai fie timp pentru separarea zgurii de aurul caracterului? Ce rost are suferința celor care nu știu nimic despre Dumnezeul adevărat și care n-au auzit de El niciodată? Ce putem spune despre cei care în urma suferinței devin și mai supărați, și mai furioși, și mai împotriviți față de Dumnezeu? Nu putem ignora aceste situații și nici nu putem să dăm un răspuns stereotip, dacă nu vrem să facem aceeași greșeală ca acuzatorii lui Iov!

Și ce lucru bun iese din moartea violentă a animalelor surprinse de un incendiu în pădure? Dar din moartea miilor de victime ale unei catastrofe naturale sau a civililor într-un război? Ce lecții ar fi putut învăța ei sau rudele lor apropiate în ultimele secunde de viață? Iar unii ar putea pune întrebări nu numai despre moartea copiilor lui Iov, ci și despre moartea slujitorilor lui care au fost trecuți „prin ascuțișul sabiei” (Iov 1:15,17) sau care au fost arși de vii de „focul lui Dumnezeu” (vers. 16).

Da, Iov și acuzatorii lui puteau învăța ceva de aici și, prin credințioșia lui Iov, acuzațiile lui Satana puteau fi respinse, dar soarta acestor oameni pare nedreaptă. Suferința lor nu este justificată.

Și acum se potrec asemenea lucruri. Un copil de șase ani moare de cancer. Este soarta lui dreaptă? O studentă de douăzeci de ani este scoasă cu forța din mașină și abuzată sexual. Este drept? O mamă a trei copii moare la treizeci și cinci de ani într-un accident de mașină. Este corect să moară? Ce putem spune despre japonezii care și-au pierdut viața în cutremurul din 2011? S-au făcut vinovați de ceva ca să merite o astfel de moarte? Dacă nu, atunci nici soarta lor n-a fost dreaptă. Acestea, da, întrebări grele!

„Ce este omul, ca să fie curat? Și poate cel născut din femeie să fie fără prihană? Dacă n-are încredere Dumnezeu nici în sfinții Săi, dacă nici cerurile nu sunt curate înaintea Lui, cu cât mai puțin ființa urâcioasă și stricată – omul, care bea nelegiuirea ca apă!” Iov 15:14-16 BDC

bebelușul din cort. Povestea ei a fost ecranizată într-un film de succes, care vorbește despre **nevoia universală a oamenilor de a vedea că li se face dreptate celor nevinovați.**

În cazul altora însă, redeschiderea dosarului și achitarea se produce abia după ce sunt executați. Lumea noastră este plină de astfel de întâmplări nefericite, de nedreptăți și de acuzații false. **Una este să vezi pe cineva suferind dintr-un motiv necunoscut și cu totul alta este să-l vezi suferind din cauza răutății altora.**

Ce simțăminte ai în fața suferinței absurde din lumea noastră?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Până aici, am subliniat nevinovăția lui Iov în toată suferința pe care a suportat-o. De fapt, cartea care îi poartă numele precizează încă de la început, că Iov era „fără prihană și curat la suflet” (Iov 1:1,8; 2:3). Totuși cuvântul ebraic utilizat aici, *tam*, înseamnă „complet, integru, întreg, nevinovat”, dar nu neapărat „fără păcat”. La fel ca toți oamenii care au trăit după căderea în păcat, Iov era un păcătos care se pocăiește (Iov 42). În timpul studiului, să păstrăm mereu în minte realitatea păcatului, chiar și în viața lui Iov. În felul acesta, îl vom simți pe Iov mai aproape de noi.

Comentariu biblic

I. Doamne, pentru ce?

(Revedeți împreună în grupă Iov 10:1-22.)

În cuvântarea din capitolul 10, destinatarul pledoariei lui Iov nu mai este Bildad, ci Dumnezeu: „Eu zic lui Dumnezeu” (Iov 10:2). Cuvintele lui de aici sunt foarte diferite de cele pe care le rostește la sfârșit, când îi vorbește efectiv lui Dumnezeu (Iov 40:3-5; 42:1-6). Aici își varsă amărăciunea care i-a cuprins sufletul. Și îl întreabă pe Dumnezeu pentru ce continuă „să-l chinuiască” sau, potrivit altor versiuni, să-l asuprească, acțiune care, în alte locuri din Biblie, este condamnată de Dumnezeu (Ezechiel 22:29).

În această nouă apărare a nevinovăției sale, el începe să-și pună întrebări despre caracterul acestui Dumnezeu care îl urmărește fără încetare. Acela care l-a creat și l-a întocmit atât de frumos pare a acționa acum fără nicio logică. Ne întrebăm dacă nu cumva Iov însuși crezuse în

“Pe când vorbea el încă, a venit un altul și a zis: „Fiii tăi și fiicele tale mâncau și beau vin în casa fratelui lor întâi născut.” Iov 1:18 BDC

Miercuri, 16 noiembrie

„Ajunge zilei necazul ei...”

“Și deodată, a venit un vânt mare de dincolo de pustie și a izbit în cele patru colțuri ale casei; casa s-a prăbușit peste tineri și au murit. Și am scăpat numai eu, ca să-ți dau de știre.” Iov 1:19

4. Citește textele următoare și observă soarta celor menționați în ele. A fost dreaptă soarta lor?

Iov 1:18-20 **Atunci, Iov s-a sculat, și-a sfâșiat mantaua și și-a tuns capul. Apoi, aruncându-se la pământ, s-a închinat** Iov 1:20 BDC

Geneza 4:8 **Însă Cain a zis fratelui său Abel: „Haideam să ieșim la câmp.” Dar, pe când erau la câmp, Cain s-a ridicat împotriva fratelui său Abel și l-a omorât.”** Geneza 4:8 BDC

Exodul 12:29,30 **La miezul nopții, Domnul a lovit pe toți întâii născuți din țara Egiptului, de la întâiul născut al lui Faraon, care ședea pe scaunul lui de domnie, până la întâiul născut al celui închis în temniță și până la toți întâii născuți ai dobitoacelor. Faraon s-a sculat noaptea, el și toți slujitorii lui și toți egiptenii, și au fost mari țepete în Egipt, căci nu era casă unde să nu fie un mort.”** Exodul 12:29-30

2 Samuel 11:17 **Oamenii din cetate au făcut o ieșire și s-au bătut împotriva lui Iovab; au căzut mulți din popor, din slujitorii lui David și a fost ucis și Urie, Hetitul.”** 2 Samuel 11:17 BDC

Ieremia 38:6 **Atunci, ei au luat pe Ieremia și l-au aruncat în groapa lui Machia, fiul împăratului, care se afla în curtea temniței, și au coborât în ea pe Ieremia cu funii. În groapă nu era apă, dar era noroi, și Ieremia s-a atunat în noroi.”** Ieremia 38:6 BDC

Matei 14:10 **„Și a trimis să taie capul lui Ioan în temniță.”** Matei 14:10 BDC

Evrei 11:35-38 **Femeile și-au primit înapoi pe morții lor înviați; unii, ca să dobândească o înviere mai bună, n-au vrut să primească izbăvirea care li se dădea și au fost chinuți. Alții au suferit batjocuri, bătăi, lanțuri și închisoare, au fost uciși cu pietre, tăiați în două cu fierăștrăul, chinuți, au murit uciși de sabie, au prebegit îmbrăcați cu cojoace și în piei de capre, lipsiți de toate, prigoniți, munciți — ei, de care lumea nu era vrednică —, au răcit prin pustii, prin muni, prin pesteri și prin crăpăturile pământului.”**

Biblia reflectă o realitate crudă a existenței în lumea noastră căzută: **răul și suferința sunt reale.** Numai cine citește superficial Biblia și scoate niște texte din context poate trage concluzia că viața aici ar fi dreaptă, corectă și bună și că, dacă îi rămânem credincioși lui Dumnezeu, vom fi scutiți de suferință. Este adevărat că **ascultarea de Domnul ne poate aduce mari binecuvântări acum,** dar aceasta nu înseamnă că ea ne-ar feri complet de suferință. Cazul lui Iov este concludent!

În Predica de pe Muntele Fericirilor, Isus ne-a îndemnat să ne punem încrederea în Dumnezeu și să nu ne îngrijorăm gândindu-ne ce vom mânca, ce vom bea sau cu ce ne vom îmbrăca. Și, pentru a arăta de ce putem avea încredere că Dumnezeu este bun și are grijă de nevoile noastre, El a dat exemple din natură. Iar în concluzie a spus: „Nu vă îngrijorați dar de ziua de mâine... Ajunge zilei necazul ei” (Matei 6:34).

Observă afirmația: *Ajunge zilei necazul ei.* Isus n-a negat prezența, chiar zilnică, a răului (dintr-un cuvânt grecesc care poate avea sensul de „răutate”, „barbarie” și „malițiozitate”). Dimpotrivă, a admis-o. El a recunoscut prevalența și prezența răului în existența noastră cotidiană. Și cum ar fi putut să nu recunoască? Fiind Domnul, El cunoaște răul din lumea aceasta mai bine decât oricare dintre noi.

Cine nu a simțit cât de nedreaptă și de amară poate fi viața? Cum ne ajută faptul că Isus a recunoscut realitatea existenței răului?

„teologia retribuției” – doar în aspectul ei pozitiv (că Dumnezeu îl binecuvântează pe cel neprihănit) – și dacă nu cumva acum, când lucrurile ieșiseră din acest tipar, convingerea lui era zdruncinată din temelii.

De discutat: Te-ai gândit vreodată ce ai putea să-i spui unui om important într-o situație tragică? Ce l-ai spune lui Dumnezeu, Ființa cea mai importantă din univers?

II. Natura păcătoasă și credința

(Revedeți împreună în grupă Romani 3:10-20; Iov 15:14-16 și Evrei 11:1.)

Atât Vechiul, cât și Noul Testament subliniază clar că omul are o natură păcătoasă. În Romani 3:10-20, Pavel citează de cel puțin opt ori din Vechiul Testament, cu preponderență din Psalmii (Psalmii 5:9; 10:7; 14:1-3; 36:1; 53:1-3; 140:3; Proverbele 1:16; Isaia 59:7), înfigând adânc rădăcinile teologiei sale despre natura păcătoasă a omului în concepția Vechiului Testament. Dumnezeu i-a creat pe Adam și Eva după chipul Său (Geneza 1:26-28), dar, după cădere, chipul acesta din ei a fost afectat și toți descendenții lor împărtășesc natura decăzută, se nasc cu slăbiciuni și cu tendințe spre păcat (Psalmii 51:5; Romani 5:12-17).

Noi nu suntem părtași la păcatul lui Adam și nici nu l-am moștenit (așa cum susține doctrina păcatului original, al cărei inițiator a fost Augustin), dar am moștenit tendința spre păcat și ne naștem într-o stare de corupție. În acest punct, Hristos a fost diferit de noi: El S-a născut cu starea decăzută a naturii umane (Evrei 2:17), dar nu a păcătuit niciodată (Evrei 4:15).

Iov face parte din lungul șir de descendenți ai lui Adam. Deși era nevinovat în suferința lui, el era totuși un păcătos, la fel ca noi. Și atunci, cum putea să stea înaintea lui Dumnezeu? Numai prin credință. Acesta este poate unul dintre răspunsurile pe care ni le oferă cartea lui Iov.

Perspectiva credinței este singura care ne ajută să facem față potopului nescârșit de păcate și nenorociri petrecute de-a lungul istoriei lumii. Potrivit definiției din Evrei 11:1, credința privește dincolo de realitatea imediată și iminentă, însușindu-și realitatea îndepărtată și transcendentă a Împărăției viitoare a lui Dumnezeu, unde va fi ștersă orice lacrimă și unde nu va mai fi nicio durere (Apocalipsa 21).

5. Citește Proverbele 3:5. Este un text bine cunoscut, dar cum îl putem aplica la problema suferinței?

„Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta!” Proverbele 3:5 BDC

Cazul lui Iov, deși unul extrem de rar, reflectă trista realitate a suferinței umane în lumea aceasta căzută. Și nu numai cazul lui, ci și alte cazuri descrise în Biblie ne dovedesc această realitate. Avem chiar în preajma noastră astfel de dovezi. **Cu toții suntem mai mult sau mai puțin afectați de suferință.**

„Omul născut din femeie are viața scurtă, dar plină de necazuri. Se naște și e tăiat ca o floare; fuge și piere ca o umbră” (Iov 14:1,2).

Așadar, întrebarea la care ne străduim să găsim răspuns este aceasta: Cum explicăm suferința? Ce sens are suferința care ni se pare nedreaptă? Ce rost are suferința oamenilor nevinovați? După cum am văzut în studiul 2, marea luptă, ca temă-reper a Bibliei, ne ajută să explicăm existența răului în lumea noastră.

Dar chiar și așa, ne este dificil să înțelegem de ce se petrec unele lucruri. Uneori – mai bine zis, deseori – se întâmplă lucruri care par lipsite de sens. **În astfel de momente, când ne este greu să le pricepem, avem nevoie să ne încredem în bunătatea lui Dumnezeu.** Avem nevoie să învățăm să ne punem încrederea în El, chiar dacă răspunsurile nu sunt ușor de găsit și chiar dacă nu vedem că ar putea ieși ceva bun din răul și suferința respectivă.

În Evrei 11:1 citim: „Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.” Pornind de la lucrurile pe care le vedem, cum putem învăța să ne punem încrederea în Dumnezeu pentru lucrurile pe care nu le vedem? A reușit Iov să învețe lecția aceasta?

De discutat: Ce modificări a suferit concepția ta despre suferința umană în urma cunoașterii adevărului că omul are o natură păcătoasă?

III. Crearea unei ființe umane

(Revedeți împreună în grupă Iov 10:8-12.)

În capitoul 10, în pledoaria amară și deznădăjduită pe care Iov l-o adresează lui Dumnezeu, descoperim o frumoasă descriere a începuturilor vieții umane. El înfățișează într-un limbaj poetic modul în care Dumnezeu „țese” copilul în pântecele mamei și măiestria cu care El îi dă formă după chipul Său. Într-o lume care nesocotește cu atâta încăpățănare și cruzime valoarea vieții umane, de la concepție și până la bătrânețe (dacă ne gândim doar la avorturile provocate și la atâtea cazuri de eutanasiere), Iov ne oferă o imagine impresionantă despre grija și dragostea cu care ne creează Dumnezeu pe fiecare în parte. El confirmă faptul că **Dumnezeu pune mare preț pe om, atât de mare, încât, așa cum arată Scriptura, a fost dispus să-L dea pe Fiul Său ca să moară pe cruce pentru omul slab, îndurând o suferință mai mare decât am putea noi să ne închipuim** (Isaia 53:5).

De discutat: Ce înseamnă pentru tine faptul că Dumnezeu prețuiește viața fiecărui om?

3. APLICAȚIA

Studiul din această săptămână nu ne oferă un răspuns la problema suferinței, dar ne ajută să începem să privim dincolo de ea.

Întrebări

1. Cum poți găsi speranță în timp de suferință?
2. Ce anume ți-a dat speranță atunci când ai suferit?

4. ACTIVITATE

Studiază capitolele sau paragrafele despre valdenzi din cărțile lui Ellen G. White și prezintă la grupă episoade, momente impresionante din istoria lor.

Problema suferinței umane nu este deloc simplă. Cartea lui Iov ne dezvăluie un plan mai larg al suferinței, la care altfel n-am avea acces, dar, chiar așa, nu ne dă răspuns la toate întrebările.

Există însă o diferență fundamentală între cei care încearcă să dezlege problema suferinței fără Dumnezeu și cei care încearcă să o dezlege cu Dumnezeu. Însă, atunci când crezi în existența lui Dumnezeu, problema durerii devine și mai încurcată, din cauza întrebărilor inevitabile pe care le ridică existența Sa și existența concomitentă a răului și suferinței. Pe de altă parte, **avem un avantaj pe care ateii nu-l au: posibilitatea de a afla răspunsul.** (Există dovezi că, în ultima parte a vieții sale, Camus, autorul romanului *Ciuma*, despre care se amintea la secțiunea de sâmbătă, omul care căuta să găsească un răspuns la problema suferinței a dorit să fie botezat; a decedat însă la scurt timp, într-un accident de mașină.)

Noi avem speranța aceasta: „El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut” (Apocalipsa 21:4). Până și cei care nu cred această făgăduință și alte făgăduințe din Biblie sunt nevoiți să admită că viața ar fi cu mult mai frumoasă dacă ar avea această speranță și dacă n-ar trăi sub apăsarea gândului că tot ce-i așteaptă după atâta zbucium este neființa și că existența lor este lipsită de sens!

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Psalmii 4–10

1. Cum este înconjurat cel neprihănit de bunăvoința Domnului?
2. Ce anume l-a determinat pe psalmist să se întrebe ce este omul?
3. Cine nu este uitat pe vecie?
4. Cine și de ce nu poate vedea judecățile Domnului?

Calea către Hristos, capitolul 12

5. Care este adevărata cauză a îndoielii și scepticismului?

ÎNTREBĂRI ȘI SUGESTII PENTRU PĂRTĂȘIE

1. Ce răspunsuri ați avut la rugăciune săptămâna aceasta? Împărtășiți-le grupei
2. Povestiți ceva ce ați trăit sau auzit săptămâna trecută! Ce semnificație are lucrul respectiv pentru dumneavoastră?

ÎNTREBĂRI PENTRU DEZBATERE

	EXPLICAȚIE	APLICAȚIE
1	De ce suferea Iov și de ce îi era atât de greu să găsească explicația suferinței?	Dacă am ști că suferim ca nevinovați, am suporta mai ușor sau mai greu? De ce?
2	În ce sens putem spune că Iov era păcătos și în ce sens că era nevinovat?	Cum putem păstra acest echilibru între conștiința păcătoșeniei și nevinovăție?
3	Discutați cazurile de suferință nejustificată (secțiunea de marți)! Ce răspunsuri sunt?	Ce ai face dacă te-ai confrunta cu o astfel de situație în viața ta sau a cuiva apropiat?
4	De ce îngăduie Domnul să sufere sau să moară oameni nevinovați?	Cum ai experimentat prezența răului și a suferinței? Ce ai învățat?
5	Cum se aplică textul din Proverbele 3:5 la Iov sau la alții care suferă?	Ce putem face când se întâmplă – nouă sau altora – lucruri lipsite de sens?

SUGESTII PRACTICE

1. Ce lucru practic ați învățat din acest studiu și cum îl veți aplica?
2. Care este planul misionar al grupei voastre? În timp ce ascultați sau vizionați vestea misionară pentru Sabatul acesta, culegeți eventuale idei misionare pe care să le aplicați!

SUGESTII PENTRU RUGĂCIUNE

1. Să mulțumim pentru mângâierea pe care o primim în suferință!
2. Să ne rugăm pentru puterea de a trăi cu întrebări la care nu avem răspuns!
3. Să ne rugăm pentru persoanele de pe lista noastră de rugăciune:

Cineva din familie _____

_____

Cineva dintre rude _____

_____

Cineva dintre prieteni _____

_____

Cineva dintre vecini _____

_____

Cineva din biserică _____

_____

19 noiembrie – Dar pentru Centrul Media Adventist din Romania (colectă)